

Helena Jabłońska, *Dziennik z obleżonego Przemyśla (1914–1915)*, wstęp, przypisy i opracowanie Stanisław Stępień, Przemyśl 2017 s. 96

Józef Lanikiewicz (1847–1920), ur. się w Stanisławowie, jego ojcem był Aleksander Lanikiewicz (1812–1863) radca sądowy w Stanisławowie, a następnie w Krakowie i Lwowie. Józef rozpoczął naukę w Gimn. św. Anny w Krakowie, którą kontynuował w Gimn. Franciszka Józefa we Lwowie. W okresie wakacji 1863 przedostał się do Królestwa Polskiego i 29 sierpnia wstąpił w szeregi powstańcze. Walczył na terenie województwa lubelskiego. Po klęsce powstania powrócił do Galicji i pewnym czasie pracował w administracji państwowej, początkowo, w latach 1872–1877 jako praktyk w Żywcu, w Kosowie i w Kołomyi. Sprawował wiele odpowiedzialnych funkcji na terenie Galicji. Był burmistrzem w Śniatyniu (1877–1879), komisarzem starostwa w Kołomyi (1879–1882); komisarzem starostwa w Przemyślu (1883–1887); komisarycznym burmistrzem w Stanisławowie (1889), starostą powiatowym w Żółkwi (1890–1895), wiceprezydentem Rady Szkolnej Krajowej (1896–1897); starostą powiatowym w Przemyślu (1898–1910); wiceprezydentem Namiestnictwa we Lwowie (1910–1911), kierownikiem tymczasowego zarządu Dobromila (1912–1914). Następnie od 28 stycznia do 5 listopada 1914 pełnił funkcję komisarycznego burmistrza Przemyśla. Jako komisarz rządowy w Przemyślu po wybuchu wojny ostro protestował przeciwko represjom austriackim wobec ludności cywilnej, zwłaszcza podejrzewanym o poglądy moskalofilskie Ukraińcom. Na początku listopada 1914 zrezygnował z funkcji komisarza Przemyśla ze

względu na stan zdrowia. Za zasługi dla monarchii Habsburgów w 1896 został nagrodzony orderem Franciszka Józefa I oraz mianowany honorowym tytułem radcy dworu. Zmarł 2 marca 1920 w Przemyślu na zawał serca, po długiej chorobie i został pochowany 4 marca na tamtejszym Cmentarzu Głównym.